

از مسافرت در شب خودداری کنید

۱۹ فروردین ۱۴۰۲ ساعت ۱۷:۰۹

صلاح در این است که در طول روز و تا زمانیکه آفتاب غروب نکرده هرگز در منزلگاه‌های بین راه توقف نکنیم و تا آنجا که ممکن است از ادامه سفر در شب هنگام خودداری نمائیم

شرایط جغرافیای خاص ایران عصر قاجار و عدم ارتباطات گسترده اهالی مناطق مختلف از جمله شهرها و روستاها با یکدیگر، باعث شده بود تا مسافرت همواره با قواعد خاصی از جمله عدم توقف در چاپارخانه‌ها همراه باشد. فقر مردم و به خصوص روستائیان نیز عاملی دیگر در دامن زدن به این موضوع بود و عدم مسافرت در شب را ایجاب می‌کرد.

«کمی جلوتر در حالیکه من و سرهنگ هر یک غرق در افکار خود دهانه اسب‌ها را رها کرده و آرام آرام مشغول جلو رفتن بودیم بطرف من برگشت و گفت: فکر نکنی که عدم توقف ما در این چاپارخانه بعلت بدی جا و نبودن غذای مناسب بود زیرا خود ما بحد کافی غذا و آذوقه به‌همراه داریم. بلکه صلاح در این است که در طول روز و تا زمانیکه آفتاب غروب نکرده هرگز در منزلگاه‌های بین راه توقف نکنیم و تا آنجا که ممکن است از ادامه سفر در شب هنگام خودداری نمائیم. هرچند که در حال حاضر راه‌های ایران بخصوص در این منطقه کاملاً امن است و هیچگونه خطری از جهت راهزنان ما را تهدید نمی‌کند. از طرفی نباید از وضع فقر و قحطی زدگی مردم بین راه و روستاها غافل ماند. دوباره براه افتادیم، جاده کاملاً هموار و بدون پیچ و خم و دست انداز بود. رفتیم تا به چاپارخانه بعدی رسیدیم اتفاقاً یا می‌شود گفت خوشبختانه در این منزلگاه خبری از اسب اضافی تازه نفس جهت تعویض اسب‌ها و ادامه مسافرت‌تمام تا صبح فردا نبود. در نتیجه فرصتی پیش آمد که به تهیه چائی و طبخ غذا پردازیم و با نوشیدن چند فنجان چای داغ رفع خستگی کنیم.»

منبع: چارلز جیمز ویلز، سفرنامه دکتر ویلز (ایران در یک قرن گذشته) ترجمه غلامحسین قراگوزلو، تهران، اقبال، ۱۳۸۸، صص ۵۵-